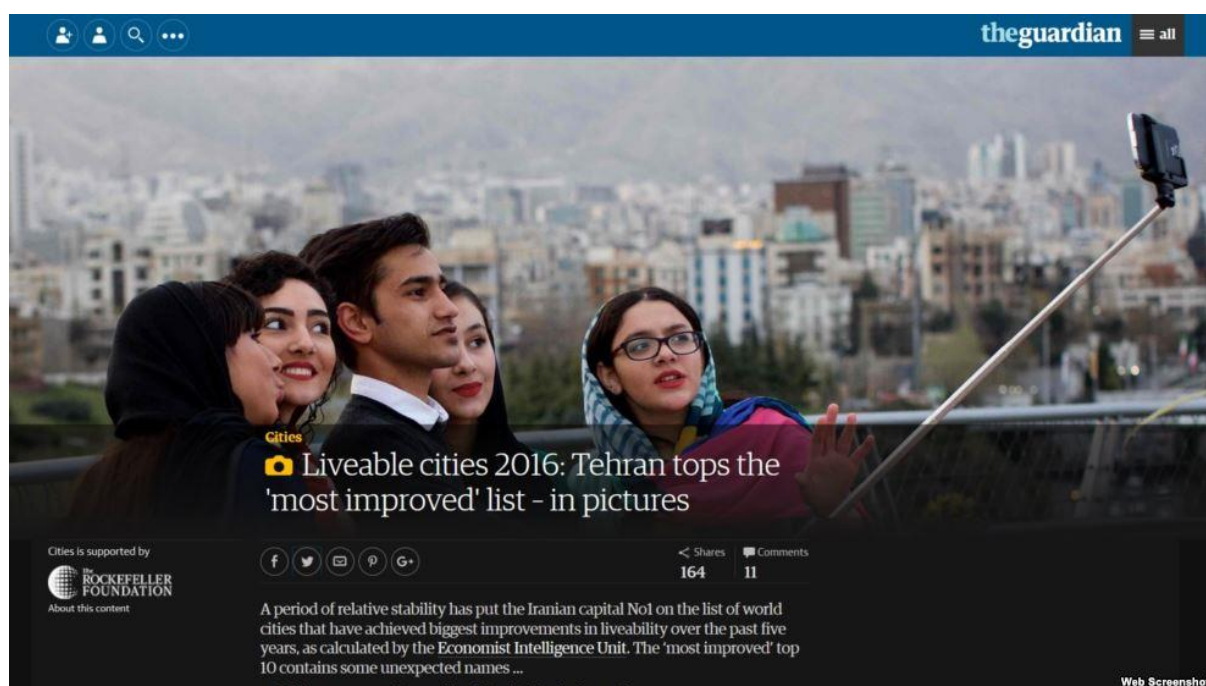

دنیای وارونه سرمایه داری بهبود کیفیت زندگی یا گسترش گرسنگی؟

صدای انترناسیونالیستی

E-mail: internationalist.voice@gmail.com

Homepage: www.internationalist.tk

دنیای سرمایه، دنیای تضادها، دنیای تناقض ها، دنیای وارونه ئی است. بشریت در هیچ شیوه تولیدی به اندازه جامعه سرمایه داری نعمات مادی تولید نکرده است و در همان حال خالقان نعمات مادی در طول تاریخ بشریت هرگز به اندازه امروز از حاصل دسترنج خود بی بهره نبوده اند. بشریت در هیچ دوره ای به اندازه امروز شاهد چنین بربریتی، چنین بیگانگی، چنین توحشی، چنین تجملی، چنین زندگی طفیلی در ابعاد این چنین وسیعی نبوده است.

هر ساله نشریه اکونومیست گزارشی از کیفیت زندگی در شهرهای بزرگ جهان را منتشر میکند. این نشریه در ارزیابی خود ثبات، بهداشت، فرهنگ و محیط زیست، آموزش و زیرساخت‌های شهری را مورد توجه قرار میدهد. در فهرست مناسبترین شهرهای دنیا ملبورن از استرالیا مقام اول را احراز کرده است. وین، ونکوور، تورنتو و کلگری به ترتیب مقامهای بعدی را احراز کرده اند و دمشق در انتهای جدول قرار گرفته است. این نشریه همچنین فهرستی از ۱۰ کشور که بیشترین رشد را در پنج سال اخیر داشته اند، ارائه میدهد که در آن تهران امسال مقام نخست را ایفا کرده است. [۱]

عکسی که «گاردین» در رابطه با پیشرفت تهران انتشار داده، تصویر واقعی از واقعیت ارائه نمیدهد، عکسی از چند جوان را که خوشحال و بشاش هستند، نشان میدهد. واقعیت این است که بورژوازی پیرامونی در مقایسه با بورژوازی متروپل بخش زیادی از ثروت را صرف زندگی انگلی و طفیلی می کند. عمارات افسانه ای، تجملات انگلی، زندگی طفیلی بخشی مهمی از واقعیت زندگی بورژوازی پیرامونی است. ریخت پاش هائی که از قبل ارزش افزوده طبقه کارگر حاصل شده است. در مقابل طبقه کارگر، طبقه ای که در مرز نابودی فیزیکی قرار دارد، طبقه ای که به اعتراف مسئولین این نظام بربر، گرسنه اند و نان برای خوردن ندارند. در این رابطه علی اکبر سیاری، معاون وزیر بهداشت در رابطه شرایط اجتماعی بخش عظیمی از شهروندان جامعه این چنین می گوید:

"در حال حاضر ۳۰ درصد مردم کشور گرسنه اند و نان برای خوردن ندارند که این آمار را وزارت رفاه هم تأیید می کند." [۲]

اگر تهران در سایه تلاش و همت خالقان نعمات بشری برای زندگی بهتر پیشرفت داشته است، در مقابل شرایط زندگی این طبقه اجتماعی سخت تر شده است. در حکومت خدا بر روی زمین که بیانگر عدالت خدا است، یکی از مسئولین عدل خداوندی یعنی معاون وزیر بهداشت در رابطه با عدالت اجتماعی، توزیع ثروت و خدمات در حکومت خدا این چنین توضیح میدهد:

"طی چند دهه اخیر شرایط زندگی مردم بر اساس شاخص‌های مختلف سخت تر شده است. بهره‌مندی ناعادلانه از قدرت، ثروت، منابع و خدمات، از ریشه‌های بروز آسیب‌های اجتماعی است که باید با آن مقابله شود." [منبع بالا]

بخش عظیمی از طبقه کارگر در ایران در مرز نابودی فیزیکی قرار دارد، سطح نازل دستمزدها، بیکاری دراز مدت، فقر تداوم یافته، گرسنگی، پائین بودن بهداشت و دهها معضل دیگر، بخشی از این طبقه اجتماعی را در خطر پرتاپ شدن به حاشیه نشینی تهدید می کند. انسانهایی که در صورت

تحقق این مسئله دیگر نمی‌توانند موقعیت اجتماعی سابق را داشته باشند. در چنین زمینه‌هایی است که دهها معضل اجتماعی همچون «اپیدمی اعتیاد»، تن‌فروشی، سقوط ارزش‌های انسانی و در یک کلام بیگانگی انسان از خود به معضل اساسی در جامعه تبدیل می‌شود. مسئول عدل‌خواندی در حکومت خدا بر روی زمین، معاون وزیر بهداشت در رابطه با آسیب‌های اجتماعی در جامعه این چنین ادامه داد:

"نابرابری‌های پنهان در جامعه رو به افزایش است و فقر، محرومیت اجتماعی، پایین بودن شاخص‌های توسعه انسانی از مسائل حاشیه‌نشینی است."

اینکه شهرهایی از سوی یکی از نشریات بورژوائی مناسب برای زندگی تشخیص داده شده است، به مفهوم این نیست که ساکنان این شهرها در بهشت زندگی می‌کنند. زندگی برای ساکنین وین، ونکوور، تورنتو و کلگری همانقدر مناسب است که زندگی برای ساکنین تهران برای زندگی بهتر، مساعدتر شده است. سرمایه‌پنجه جهانی خود را در اقصی نقاط این کره خاکی افکنده است. حتی در زیباترین و رویایی‌ترین شهر متروپل سرمایه، از منظر انسان کارگر دنیای سرمایه یعنی استثمار، کابوس بیکاری، فقر، بیگانگی انسان و غیره...

دنیای وارونه سرمایه‌داری، چه در سرمایه‌داری متروپل و چه در سرمایه‌داری پیرامونی برای اقلیت جامعه یعنی تجمّل، زندگی طفیلی و نه تنها برای طبقه کارگر بلکه برای اکثریت ساکنان این کره خاکی با خون و کثافت‌تداعی می‌شود. باید این نظام وارونه، این نظام بربر و توحش سرمایه‌داری را بزیر کشید. نظام سرمایه‌داری سوی از اینکه یک جهنم زمینی برای اکثریت ساکنان کره زمین است از خود بیگانگی انسان را برای کل بشریت نیز به ارمغان می‌آورد. تنها با از میان رفتن زمینه‌های مادی جامعه طبقاتی یعنی روابط تولیدی سرمایه‌داری و بردگی مزدی است که یک زندگی شایسته انسانی نه تنها برای طبقه کارگر بلکه برای کل بشریت بوجود می‌آید و به زندگی طفیلی طبقه بورژوا نیز خاتمه داده می‌شود. این امر تنها از طریق انقلاب کمونیستی امکان پذیر است.

فیروز اکبری
۳۰ مرداد ۱۳۹۵

یاد داشته‌ها:

[۱] برای اطلاع بیشتر به منابع زیر رجوع شود:

- http://www.eiu.com/public/topical_report.aspx?campaignid=liveability2016
- <http://www.economist.com/blogs/graphicdetail/2016/08/daily-chart-14>

[۲] http://karoondaily.ir/default.aspx?news_id=76187